

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Io. Baptistæ Portæ Neapolitani Magiæ Naturalis Libri
Viginti**

Della Porta, Giambattista

Frankfurt, 1607

De putrefactione, & de vi mira producendi animalia. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70772](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70772)

tum est, intra huius voluminis sepa, concludemus; sed ut id præstare, & perficere possumus, arcana hac in sua loca redigemus, & ne quid sua classe pulsus sit, scientiarum ordinem sequemur: Eas primum in naturales, & mathematicas diuidemus, & à naturalibus ordiemur, sic enim nos decere coniçimus, vt è simplicioribus, & minus operosis, notioribusq; ad mathematicas euehamur. Ab animalibus igitur primò, mox à plantis, & quasi per gradus ad metalla, & ad alia Naturæ opera. Summa describemus, siue fontes, vnde rerum scaturigines profluunt, & vñ rationes & causas adiungemus, vt industrius, & gnarus rei ex se alia inueniat. Quia duæ animalium, & plantarum sunt generationes sponte, & coitu, primò quæ sponte nascuntur dicemus, mox quæ variorum commissu, vt noua animalia, & prioribus seculis inuisa producamus. A putrefactione igitur exordiemur, quodea principium existat non solum ex varietate simplicium, sed miserrorum miscitilium noua producendi. Nec omittendum duximus aliqua et si vilia fuerint, quum nulla Naturæ res sit, quamvis vilissima appareat, in qua admirandum aliquod non habeatur.

De putrefactione, & de vi mira producendi animalia. C A P. I.

DE C E R E V I S U M E S T , V T P R I N S Q U A M A P U T R E F A C T I O N E N O U A G I N I A N I M A L I A D O C C E A M U S , P R I S C O R U M P H I L O S O P H O R U M P L A C I T A , Q U æ D E C A S E N S E R I N T , P E C U R R A M U S , E T S I D E E A R E N O S T R I S I N P H Y T O G N O M O N I C I S L O Q U U T I S U M U S , N E L E C T O R I S A N I M U S A L I B I D I U E R T A T U R H I C A L I Q U A P R æ F A R I , V T E X E A N O N S O L U M I M P E R F E C T A , S E D P E R F E C T A Q U I D E M A N I M A L I A G I N I V I D E A M U S ,

Po-

Porphyrius ex terræ visceribus aqua madefactis, & vī
Solis in eis intrusa, animalium genera procreari cen-
suit. Idem etiam putauit Archelaus Atheniensis,
Anaxagoras Clazomenius, & Euripides eius discipu-
lus. Sed Theophrastus ex Cleodemi sententia existi-
mauit, ex aqua putrescente, & mistura quadam cum
terra capessente animalia nasci, & quanto ex turbidio-
ribus, algentioribusque, tanto amplius animalium na-
tura priuari, & constantia. Diodorus, & cum ea non
pauci momenti Philosophantes aiunt, animalia omnia
ex putrefactione orra esse: nam cœlo, terra, & elementis
in mundi primordio in suis locis receptis, terra in mul-
tis locis lutoſa, & mollis derelicta, à Solis radijs percus-
sa, exiccataque, in superficie tumores quosdam produ-
xit, in quibus particulatim putredines fouebantur, pel-
liculis quibuldam intectæ, quæ intra se putrem mate-
riam illam continebant, noctuq; roribus humectatæ,
ac die Solibus concalfactæ, iusto tempore ad maturi-
tatem producētæ sunt, confractisque uticulis, omnium
animantium genera exclusa sunt, quorum quæ maio-
rem calorem fortita sunt, aues euaserunt, quæ terram,
reptilia, quæ plus aquæ, pisces in mari natantes, & intèr
hæc media per terram pedibus ambulantes. Sed quo-
tidie Sole terram calefaciente: non amplius animalia
produxit, sed producta mutuo cōgressu sibi similia pro-
duxerunt. Auicenna vero in opere illo, quod de diluuijs
condidit, astruere ausus est, post immensas terrarum in-
undationes humano semine nullo, sed ex tabidis tantū
cadaveribus, cœlesti solum præstante influentia, homi-
nem, & cætera animalia generata esse, propterea ad ho-
minis generationem, non sinus, vulvam, aut cæteros
locos videri necessarios, vt melius formetur infans. Af-
fertionis argumentum affert, non modo alicubi è terra
mures progigni, qui mox per coitum mirè excrescant,
verū serpentes ex capillis mulierū præcipue concipi.
Quinetiam de animalibus libro, amicum sibi adstruit
fuisse, qui scorpiones mirabili modo procreabat, & à
quibus quam plures alij progignerentur, non imperfe-
cti, dissimilesq; vt nil aliud gignerent. Et si hæc opinio

veritatis nescia sit quodammodo, Auerroes ad imperfectorum animalium generationem sufficere stellas censuit, vt mures, vespertilioes, & talpæ, non perinde homines, aut leones generentur. Et quotidiana nos videmus experientia multa progigni posse animalia è sinu terræ, & è putri materia. Et maiores nostri putantes omnia animalia à terra producta, eam vniuersi matrem nuncuparunt, Græci parum nomen immutantes Dimiteram dixerunt. Ouidius sub Pythonis fabula hanc generationem ex putrefactione elegantissime cecinit:

*Cetera diversis tellus animalia formis
Sponte sua peperit, postquam vetus humor ab igne
Percaluit Solis, cœnumq; vdaq; paludes
Insumere astu, sœcundaq; semina rerum
Viuaci nutrita solo, cœn matis in alio,
Creuerunt, faciemq; aliquam cepere morando.
Quippe ubi temperiem sumpserit, humorq;, calorq;
Concipiunt, & ab his oriuntur cuncta duobus.
Cum q; sit ignis aquæ pugnax, vapor humidus omnis
Res creat, & discors concordia fœtibus apta est.
Ergo ubi diluicio tellus luctuosa recentis
Solibus aethereis, altoq; recanduit astu,
Edidit innumeras species: partimq; figuræ
Rettulit antiquas, partim noua monstra creauit, &
Animalia quadam terrestria, qua ex putrefactione
gignuntur. C A P. II.*

HOC commune cum stirpibus animalia habent, quod alia semine, alia sponte Natura oriātur, nullo cognitionis semine antecedente, quoniam alia humo, aut stirpe putrefcente fiunt, vt insecta, alia ex rore, qui frondibus insidet, vt erucæ, alia limo, vt testacea, alia ex animalibus ipsis, excrementisq; partiū gignuntur, vt pediculi. Nos aliqua è maioribus nostris descripta referemus, vt ea plane cognita, ex ijs noua procreare condiscamus. Et initio videamus,

*Mures quomodo ex putrefactione generentur.
Iuxta Thebaidem Ægypti, tradit Diодорus, quum Nili
cessat*